

Rechtsbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen (afd. Gent), vonnis van 21 april 2016

Nationaliteit – Nationaliteitsverklaring – Artikel 12bis, §1, 2° WBN – Ononderbroken wettelijk verblijf – Attest van immatriculatie – Artikel 7bis, §2, eerste lid, 20 WBN – Voorafgaande periode – Niet-exhaustieve opsomming in KB

Nationalité – Déclaration de nationalité – Article 12bis, § 1, 2° CNB – Séjour légal ininterrompu – Attestation d’immatriculation – Article 7bis, § 2, al. 1 CNB – Période précédente – Énumération non exhaustive dans l’AR

In de zaak van:

S., geboren te Tashkent (Unie d. Socialist. Sovjetrepubliek) op [...] 1987 en wonende te [...] **verzoeker**,
met als raadsman Mr. Jill Troch, advocaat te 2000 Antwerpen, Frankrijklei 133

verleent de rechtbank volgende beschikking.

De rechtbank heeft de stukken ingezien, inzonderheid:

- de verklaring tot het verkrijgen van de Belgische nationaliteit overeenkomstig artikel 12bis §1, 2° WBN van de verzoeker, afgelegd voor de ambtenaar van de burgerlijke stand te Aalter op 2 oktober 2015,
- het negatief advies, uitgebracht door eerste substituut-procureur des Konings Claudine Sorgeloose op 13 januari 2016,
- de betekening van dit advies aan de verzoeker van 28 januari 2016,
- de aangetekende brief van de verzoeker van 28 januari 2016 waarin om de aanhangigmaking van de zaak bij deze rechtbank werd verzocht.

De verzoeker heeft tijdig en regelmatig om de verzending van het dossier verzocht naar deze rechtbank. Hij vraagt het negatief advies van de procureur des Konings ongegrond te verklaren en zijn nationaliteitsverklaring in te willigen.

De rechtbank heeft de verzoeker en zijn raadsman in raadkamer gehoord ter terechtzitting van 7 april 2016 en het debat gesloten. Eerste substituut-procureur des Konings Guy Baesen heeft daarna een mondeling advies verleend (volharding in het negatief advies van 13 januari 2016), waarna de rechtbank de zaak in beraad heeft genomen.

Beoordeling

1. Het openbaar ministerie heeft negatief geadviseerd omdat de verzoeker voorafgaand aan zijn nationaliteitsverklaring van 2 oktober 2015 niet vijf jaar ononderbroken en wettelijk in België zou verbleven hebben. Volgens het openbaar ministerie is de verzoeker slechts sedert 11 maart 2014 in ononderbroken wettelijk verblijf in België, omdat hij pas vanaf dan in het bezit gesteld werd van een F-kaart. Er is sprake van een lacune in het onderliggend verblijfsrecht waardoor het wettelijk verblijf onderbroken is.

De verzoeker betwist deze zienswijze en stelt dat hij al sedert 18 augustus 2007 ononderbroken en wettelijk in België verblijft, zodat hij wél voldoet aan alle grondvoorwaarden van artikel 12bis §1, 2° WBN. De toenmalige verblijfskaart A van de verzoeker was geldig tot 31 oktober 2013 waarna hij een tewerkstelling startte bij Volvo Trucks en nadien bij de firma Spiessens Machinebouw. Op 12 oktober 2012 is de verzoeker dan met zijn Letse partner in het huwelijk getreden in Letland. Hij besliste om een statutwijziging aan te vragen in het kader van zijn gezinshereniging met zijn echtgenote. Vanaf 1 november 2013 werd aan de verzoeker een attest van immatriculatie afgeleverd voor een periode van 6 maanden. Dit attest was geldig tot 17 maart 2014 en vanaf 11 maart 2014 ontving de verzoeker dan zijn F-kaart, zijnde zijn verblijfskaart voor onbepaalde duur.

2. Uit de stukken 8 en 10 van het openbaar ministerie blijkt inderdaad dat de verzoeker:
 - op 18 augustus 2007 aankwam in België als student in het bezit van een paspoort met visum D;
 - op 10 september 2007 een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister met de vermelding ‘tijdelijk verblijf’ ontving en dit regelmatig verlengd werd tot 31 oktober 2013 (A-kaart),
 - op 12 oktober 2012 in Letland huwde met een Letse en op 17 september 2013 een aanvraag indiende tot het bekomen van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie;
 - op 29 oktober 2013 een attest van immatriculatie (geldig tot 17 maart 2014) ontving;
 - vervolgens een F-kaart ontving, die geldig was vanaf 11 maart 2014 tot 11 maart 2019.

3. Artikel 7bis §2, eerste lid, 2° WBN bepaalt dat onder wettelijk verblijf in de voorafgaande periode dient te worden verstaan: *‘toegelaten of gemachtigd zijn om meer dan drie maanden in het Rijk te verblijven of om er zich te vestigen overeenkomstig de vreemdelingenwet of de regularisatiewet’*. Het tweede lid van artikel 7bis §2 WBN bepaalt dat de Koning, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, bepaalt welke documenten in aanmerking komen als bewijs van het in het eerste lid bedoelde verblijf.

Het KB van 14 januari 2013 tot uitvoering van de wet van 4 december 2012 tot wijziging van het WBN teneinde het verkrijgen van de Belgische nationaliteit migratieneutraal te maken (BS 21 januari 2013), vermeldt onder artikel 4 welke verblijfsdocumenten in aanmerking ‘moeten’ worden genomen als bewijs van het wettelijk verblijf bedoeld in artikel 7bis §2, eerste lid, 2° WBN (voorafgaande periode).

Volgens de omzendbrief van 8 maart 2013 betreffende bepaalde aspecten van de wet van 4 december 2012 tot wijziging van het WBN teneinde het verkrijgen van de Belgische nationaliteit migratieneutraal te maken (BS 14 maart 2013) is voormelde lijst exhaustief (*‘Voor de wijze waarop de begrippen wettelijk verblijf in de zin van artikel 7bis, §2, WBN concreet moet worden verstaan, raadplege men wat wordt uiteengezet in Hoofdstuk III van het koninklijk besluit van 14 januari 2013, dat een exhaustief overzicht geeft van de verblijfsdocumenten die in aanmerking komen als bewijs van wettelijk verblijf.’*).

In tegenstelling tot deze omzendbrief, is deze rechtbank van oordeel dat voormelde lijst niet exhaustief is: vooreerst vermeldt artikel 4 van het KB van 14 januari 2013 enkel welke documenten als bewijs moeten worden aanvaard van wettelijk verblijf in de voorafgaande periode (hieruit kan niet worden afgeleid dat andere bewijsmiddelen niet zouden mogen aanvaard worden); verder zou een exhaustief karakter toekennen aan deze lijst indruisen tegen de wettekst van art. 7bis §2 WBN. Dit artikel vereist immers geen verblijfstitel, maar wél een

toelating/machtiging om meer dan 3 maanden in België te verblijven of er zich te vestigen overeenkomstig de Vreemdelingenwet of de Regularisatiewet.

Het aan de verzoeker afgeleverde immatriculatieattest voor een periode van 6 maanden voldoet aan de bovenvermelde wettelijke vereiste. Dit verblijfsdocument voldoet aan de wet en de wet primeert in elk geval op het KB.

4. Er is nog een bijkomend argument.

Dat het KB van 14 januari 2013 het attest van immatriculatie niet heeft opgenomen in de opsomming van documenten die gelden als bewijs van wettelijk verblijf (cf. C. APERS, "Quand l'effet déclaratif du droit de séjour 'naturalise' le séjour sous AI!", *Newsletter ADDE* 2016, februari, afl. 117, 2-4; www.adde.be) belet niet dat deze rechtbank zich (samen met andere rechtspraak) kan baseren op het declaratief karakter van het verblijfsrecht bekomen na ontvangst van een F-kaart (dit betekent dat men geacht wordt dit verblijfsrecht te hebben gehad vanaf de aanvraag voor deze verblijfskaart). Een louter administratieve onderbreking in de verblijfstitels kan geen beletsel vormen voor de verkrijging van de Belgische nationaliteit. Van zodra de niet-tijdige hernieuwing van de verblijfstitels als zodanig geen invloed heeft op het verblijfsrecht dat aan de betrokkene is toegekend, dient niet te worden besloten tot afwezigheid van wettelijk verblijf. Zo heeft de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Rb. Antwerpen (afd. Antwerpen) 11 juni 2015, AR 14/4364/B, <http://kruispuntmi.be/vreemdelingen/rechtspraak>) geoordeeld dat, wanneer de betrokkene een elektronische F-kaart (een verblijfskaart van een familielid van een burger van de unie) heeft verkregen na het attest van immatriculatie, het immatriculatieattest wel in aanmerking komt als bewijs voor het wettelijk verblijf. Een F-kaart heeft een declaratieve werking waardoor de vreemdeling geacht wordt dit recht te genieten vanaf het ogenblik van de aanvraag tot erkenning van dit recht en niet vanaf het moment van de afgifte van de F-kaart zelf.

5. Zowel het wettelijk verblijf als het hoofdverblijf moeten ononderbroken zijn (art. 7bis §1, laatste zin WBN). De wetgever heeft in 2012 ook gepreciseerd wat onder het ononderbroken karakter van het verblijf moet worden verstaan. Artikel 7, § 3 WBN bepaalt dat het ononderbroken karakter van het verblijf niet beïnvloed wordt door tijdelijke afwezigheden van hoogstens zes maanden. Een bijkomende voorwaarde is dat de totale duur van de afwezigheden, die elk op zich niet langer dan zes maanden mogen duren, niet groter mag zijn dan één vijfde van de in het WBN vereiste termijnen voor verkrijging van de nationaliteit.

De omzendbrief van 8 maart 2013 bevestigt dat de betrokkene in het buitenland kan verblijven, en dit om diverse redenen (bv. om kwesties uit de privésfeer te regelen, om redenen van professionele of academische aard, voor het volgen van een opleiding).

Volgens dezelfde omzendbrief vormt een louter administratieve onderbreking in de verblijfstitels niet steeds een beletsel voor de verkrijging van de Belgische nationaliteit.

Dat de onderbreking tussen de aflevering van de A-kaart en de F-kaart door de afgifte van een immatriculatieattest geen onderbreking in het hoofdverblijf teweeg brengt, wordt ook verantwoord door het declaratief karakter van het verblijfsdocument (F-kaart). Hiervoor kan onder meer verwezen worden naar rechtspraak van de rechtbank te Bergen (Rb. Henegouwen (afd. Bergen) 29 september 2014, nr. 2014/229/B, *Newsletter ADDE* 2014, november, afl. 103, 6; <http://kruispuntmi.be/vreemdelingenrecht/rechtspraak>. Zie ook: C. APERS, "Quand l'effet déclaratif du droit de séjour 'naturalise' le séjour sous AI !", *Newsletter ADDE* 2016, februari,

afl. 117, 2-4; www.adde.be), de Raad van State (RvS 29 oktober 2010, nr. 208.587) en het Europese Hof van Justitie (C. APERS, "Quand l'effet déclaratif du droit de séjour 'naturalise' le séjour sous AI!", *Newsletter ADDE* 2016, februari, afl. 117, 2-4; www.adde.be).

Het negatief advies is dan ook ongegrond en de nationaliteitsverklaring van de verzoeker dient ingewilligd te worden.

**OP DEZE GRONDEN,
DE RECHTBANK,**

met inachtneming van de artikelen 2 en 9 van de wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken en artikel 12bis §1, 3° WBN,

verklaart het negatief advies van de procureur des Konings ongegrond.

Willigt de verklaring van Belgische nationaliteit, gedaan voor de ambtenaar van de burgerlijke stand te Aalter op 2 oktober 2015 door S., geboren te Tashkent (USSR) op [...] 1987 en wonende te [...], in.

laat de gerechtskosten, begroot op € 100,00 rolrecht ten laste van de verzoeker.

Aldus, behandeld in raadkamer en uitgesproken in openbare terechtzitting van de derde burgerlijke kamer van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent op 21 april tweeduizend zestien.

Heeft de zaak volledig behandeld en erover geoordeeld: rechter Katja Jansegers, bijgestaan door griffier Els Bogaert.

